

■ Ἐπὶ τῇ Ἱερᾷ Συνάξει Αὐτῆς: 26ῆ Ἰουνίου

Ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Τιχβίν*

Ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα ἐμφανίσθηκε τὸ 1383 στὴν περιοχή τοῦ Νόβγοροντ, κοντὰ στὴν λίμνη Λαντόγκα.

Ψαράδες εἶδαν τὴν Εἰκόνα ἐπάνω στὸ νερὸ νὰ λάμπη σὰν τὸν ἥλιο, ἡ ὁποία μετὰ ἐξαφανίσθηκε.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐμφανίσθηκε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο σὲ διάφορα μέρη τῆς περιοχῆς, σὰν νὰ τὴν μετέφερε κάποιος ἀόρατος χεῖρ.

Τελικά, σταμάτησε στὸν ποταμὸ Τιχβίν, ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι. Οἱ κάτοικοι ἄρχισαν νὰ κτίζουν ἀμέσως ἓνα παρεκκλήσι καὶ τὴν νύκτα ἔμειναν μερικοὶ νὰ προσευχηθῶν ἐνώπιον τῆς Εἰκόνος. Πρὸς τὸ πρῶτῃ, ἀποκοιμήθηκαν καὶ ὅταν ἐξύπνησαν, ὄχι μόνο ἡ Εἰκόνα, ἀλλὰ καὶ τὰ θεμέλια ποῦ

εἶχαν θέσει καὶ τὰ ξύλα ποῦ εἶχαν ἐτοιμάσει, εἶχαν ἐξαφανισθῆ. Μετὰ ἀπὸ πολλὴ ἔρευνα, εὐρέθησαν ἀνατολικά τῆς πόλεως, ὅπου καὶ ὠλοκληρώθηκε ἡ Ἐκκλησία.

Ἄν καὶ πολλὲς φορές ἡ Ἐκκλησία καταστράφηκε ἀπὸ πυρκαγιές, ἡ Εἰκόνα ὅμως διεφυλάσσετο θαυματουργικῶς πάντοτε ἀβλαβῆς.

Ἄφου πέρασαν 177 χρόνια μετὰ ἀπὸ τὴν ἐμφάνισι τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος, ἰδρύθηκε ἀνδρικό Μοναστήρι καὶ ἡ Εἰκόνα ἔκανε πολλὰ θαύματα καὶ θεραπιές.

Τὸν ΙΖ΄ αἰῶνα, ἡ Εἰκόνα ἔσωσε πολλές φορές τὴν πόλι καὶ τὸ Μοναστήρι ἀπὸ τοὺς Σουηδοὺς. Ἐπίσης, ἡ Εἰκόνα ἔσωσε καὶ τὴν Ρωσία ἀπὸ μία φοβερὰ ἐπιδημία πανούκλας κατὰ τὸ ἔτος 1771.

Ἐπάρχει παράδοσις, ὅτι ἡ Εἰκόνα εἶναι ἔργο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Λουκᾶ καὶ ἔφθασε στὴν Κωνσταντινούπολι ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια τὸν Ε΄ αἰῶνα, ὅπου εὐρίσκετο στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Βλαχερνῶν μέχρι τὸ 1383· τότε, 70 χρόνια πρὸ τῆς Ἀλώσεως ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ἐξαφανίσθηκε. Ἀκριβῶς τὸν καιρὸ αὐτὸν ἐμφανίσθηκε στὴν Ρωσία.

Μετὰ τὴν Ἐπανάστασι, ἔκλεισε τὸ Μοναστήρι καὶ ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα ἦταν ἄγνωστο ποῦ εὐρίσκετο. Περίπου τὸ 1943-44, κατὰ τὴν ὑποχώρησι τῶν Γερμανῶν, ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα παρεδόθη ἀπὸ μερικὲς γιαιγιούλες στὸν Ὁρθόδοξο Ἐπίσκοπο Ρίγας τῆς Λεττονίας Ἰωάννη (Γκάρκλαφς).

Μετὰ ἀπὸ διάφορα θαύματα τῆς Παναγίας, ὁ Ἐπίσκοπος Ἰωάννης ἐγκατεστάθη ὡς Ἀρχιεπίσκοπος στὸ Σικάγο (ΗΠΑ), ὅπου διεφύλασσε προσωπικὰ τὴν Ἱερὰ Εἰκόνα, τὴν ὁποία ἐκληροδότησε πρὸ τῆς κοιμήσεώς του σὲ ἕναν Ἱερέα.

Ἡ Ἱερὰ Εἰκόνα παρέμεινε στὸ Σικάγο μέχρι καὶ τὸ καλοκαίρι τοῦ 2004, ὅποτε ἐπεστράφη θριαμβευτικὰ στὴν Ρωσία καὶ ἀποκαταστάθηκε στὸ ἀνδρικό Μοναστήρι ποὺ τὴν φιλοξενοῦσε ἀνέκαθεν, τὸ ὁποῖο ἤδη εἶχε ἐπαναλειτουργήσει.

(*) Περίληψις ἐκ τοῦ ρωσικοῦ βιβλίου: «Διήγησις περὶ τῆς ἐπιγείου ζωῆς τῆς Παναγίας Θεοτόκου», Τζόρντανβιλ 1974, σελ. 204-228.